

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/190/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125208189
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5125208189.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov, matky: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXX, G., zastúpenej JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou, so sídlom Vajanského 2786/2, Žilina, a otca: B. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. H. XXXX/XX, G., zastúpený JUDr. Zdenkou Hruškovou, advokátkou, so sídlom Makovického 7, Žilina, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 21P/88/2025-149 zo dňa 26. augusta 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 21P/88/2025-149 zo dňa 26. augusta 2025
o t v r d z u j e .

p

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“, resp. „konajúci súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „Súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá“.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd najmä v ods. 1. a 2. odôvodnenia podrobne uviedol dôvody podaného návrhu otca a jeho doplnenie. Svoj otec návrh odôvodnil najmä tým, že rozsudkom sp. zn. 21P/239/2020 zo dňa 08.08.2023, právoplatným dňa 28.08.2023, bola schválená rodičovská dohoda o striedavej starostlivosti. Maloletý otcovi opakovane hovorí, že táto forma úpravy starostlivosti mu nevyhovuje, že sa u matky necíti dobre, že mu jej partner vulgárne nadáva a že sa k nemu budú správať ako k „hajzlovi“. Otec podal návrh a žiadal, aby okresný súd neodkladným opatrením dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca, matku zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne a upravil stretávanie maloletého s matkou tak, že matka bude oprávnená stretávať sa s maloletým každý prvý víkend v mesiaci od soboty od 09:00 hod. do nedele do 08:00 hod. V doplnení návrhu zo dňa 29. 07. 2025 uviedol, že s odstupom vyše dvoch rokov od realizácie striedavej osobnej starostlivosti sa ukázalo, že mal. A., napriek tomu, že s otcom trávi polovicu celkového času, stále stráda na kontakte s ním a u matky nenachádza pocit domova a rodinného zázemia. Maloletý zostal ohľadne svojho prania žiť s otcom dlhodobo nevypočutý. Po dvoch rokoch od úpravy zverenia dieťaťa súdom synova potreba žiť s otcom sa ešte viac zintenzívnila. Koexistencia mal. A. v matkinej novozałożenej rodine (tvorenej partnerom matky a polorodým bratom mal. A.) je čím ďalej viac neuspokojivá a pre A. ubíjajúca. Vyrastá bez pocitu bezpečia, lásky, podpory, porozumenia, vylúčený zo začlenenia do danej rodiny, často až odkázaný sám na seba. Situácia sa zhoršila v porovnaní so stavom existujúcim v čase predošlého rozhodovania o striedavej starostlivosti aj ohľadne prístupu a správania sa partnera matky (maloletý ho volá I.), ktorý nemá k mal. A. vôbec dobrý a ani len uspokojivý vzťah a očividne mu to dáva najavo, je k nemu hrubý, vulgárne mu nadáva, drsne s ním zaobchádza, ponižuje ho a zosmiešňuje, čím maloletého psychicky deptá a matka sa syna nezastane, naopak podporí partnera. Obdobnú tendenciu má matka aj v škole.

3. Matka sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia písomne vyjadrila, pričom okresný súd skutočnosti z jej vyjadrenia uviedol najmä v ods. 3. svojho rozhodnutia. Uviedla najmä, že návrh otca považuje za šikanózný a za ďalší pokus otca o absolútnu izoláciu maloletého od matky, o ktorú sa otec dlhodobo snaží, pričom v jeho správaní badať dlhodobo znaky účelovosti, tendenčnosti a predovšetkým úmyslu poškodiť matku, na ktorý účel zneužíva maloletého. Za posledných 5 rokov otec opakovane podáva účelové podania na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina (ÚPSVaR), z ktorých sa ani jedno podanie neukázalo ako opodstatnené a v starostlivosti matky neboli nikdy zistené nedostatky. Podľa vyjadrenia matky je maloletý pod absolútnym negatívnym vplyvom otca, z ktorého vzniká závažné podozrenie z vedomej manipulácie maloletého dieťaťa až psychického týrania. V dôsledku tohto sa maloletý stáva rukojemníkom a nástrojom otca, ktorého jediným úmyslom je pomsta matke, keďže stále nespracoval jej odchod a vymanenie sa z jeho deštruktívneho vplyvu, ktorý praktizuje na vlastnom dieťati. U otca vzniká podozrenie, že na vlastnom dieťati praktizuje prvky neurolingvistickej psychológie, prostredníctvom ktorej neprípustným spôsobom zasahuje do psychickej integrity maloletého dieťaťa. Otec má pozitívny vzťah k alternatívnemu psychologickému vzdelaniu, čo vyplýva z jeho profilu na sociálnej sieti. Matka popiera lživé obvinenia otca, ktoré zasahujú do osobných práv matky a jej partnera a do ústavného práva na rodinný život. Matka sa nikdy vo vzťahu k maloletému dieťaťu nedopustila konania, ktorým by bolo spôsobilé zasiahnuť do jeho psychickej alebo fyzickej integrity, naopak, v dôsledku úmyselného správania a vedomej manipulácie otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu sa dlhodobo pokúša minimalizovať jeho deštruktívny vplyv. Podľa názoru matky je nevyhnutné, aby bol psychický stav maloletého preskúmaný psychológom so zameraním na odhalenie príčin jeho správania primárne v súvislosti s konaním otca.

4. Okresný súd v ods. 4. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že kolízny opatrovník doručil okresnému súdu správu zo šetrenia pomerov v rodine dňa 20.08.2025, v ktorej uviedol, že pomery matky sa nezmenili, býva s partnerom a ich spoločným synom a maloletým A.. S návrhom otca matka nesúhlasí, chce, aby maloletý ostal v striedavej osobnej starostlivosti. Aktuálne si rodičia maloletého striedajú podľa rozhodnutia súdu, teda po týždni. Počas týchto letných prázdnin sa rodičia vedeli dohodnúť a maloletý bol u matky dlhšie a následne dala maloletého otcovi skôr z dôvodu dovolenky. Po návrate z dovolenky chodil maloletý k otcovi na pár hodín, od otca sa zakaždým vrátil „rozhodený, drzý, arogantný, robil zle bratovi“. Matka usúdila, že tieto návštevy u otca maloletému nerobia dobre, teda rýchle striedanie domácnosti. Rovnako na maloletého zle vplývajú telefonáty od otca. Voláva mu každý 2. - 3. deň. V minulosti mu tak často nevolal. Od augusta ho matka k otcovi nepúšťa, napriek tomu sa stretnú vonku aj so starou matkou. Dôvody, pre ktoré nesúhlasí s návrhom otca opísala vo vyjadrení, ktoré doručila okresnému súdu. Podľa vyjadrenia matky, dôvody, na ktoré poukazuje otec v návrhu sú krivé obvinenia. Pýta sa, či má otec dôkazy okrem tvrdení maloletého. Otec maloletého býva v 2-izbovom byte so svojou matkou. Maloletý spáva s otcom v spálni a stará matka v obývačke. Maloletý v posledných mesiacoch žiadal, aby mohol spávať s otcom v jednej izbe. V izbe má maloletý písací stôl, stoličku a komodu na veci. Otec uviedol, že má zakúpený byt, v ktorom ešte nebýva. Na svojom návrhu trvá z dôvodu, ktorý uviedol a tiež, že maloletý mu začal rozprávať nové skutočnosti. Maloletý bol vypočutý kolíznym opatrovníkom a na začiatku rozhovoru uviedol, že si neželá, aby sa matka dozvedela, čo mu povie. V zázname zo dňa 21.07.2025, ktorý bol spísaný s maloletým a dodatočne na žiadosť okresného súdu doručený, maloletý uviedol, že nechce, aby sa o tom, čo povedal, dozvedela matka, lebo by otca udala na políciu, ona dokáže všetko udať. Otcovi to, čo povedal, môže kolízny opatrovník dať.

5. Okresný súd v ods. 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že otec sa písomne vyjadril k vyjadreniu matky k jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a svoje vyjadrenie doručil okresnému súdu dňa 20.08.2025. Uviedol, že vyjadrenie matky je založené na nepodloženom napádaní, dehonestovaní, očierňovaní a spochybňovaní otca ako rodiča. Návrh by nepodával, keby bol maloletý so stavom spokojný a maloletý by u neho neplakal, nehovoril mu ako sa trápi a ako mu nie je dobre. Sám otec by bol rád, keby bol maloletý u matky spokojnejší a vzťahy by sa upokojili. Podľa vyjadrenia otca matka prekrúca dôvody, ktoré majú viesť k problematickému správaniu maloletého v škole. Dlhodobé nevypočutie maloletého, ktorý nenachádza pocit pohody a bezpečia v domácnosti matky a nemôže v tom nič robiť, sa prejavuje zúfalstvom, ktoré vyúsťuje do prejavov smútku, plaču a niekedy až hnevu a agresie. Otec s maloletým závažnejšie výchovné problémy nemá, vždy mu vysvetlí, z akého dôvodu ho napomína, prečo mu niečo zakazuje, prečo musí poslúchať a správať sa určitým spôsobom, čo je pre neho vhodné a čo škodlivé. Maloletý je rozumný a ak sa mu to trpezlivo vysvetlí, vie poslúchať a rešpektovať pokyny dospelého a prijať ich bez akýchkoľvek problémov. Podľa svojich vyjadrení otec

považoval za vhodné, aby sa vzájomné vzťahy medzi deťmi v triede a maloletým vyjasnili, nezvyšoval hlas, netlačil na nich ani žiadnym nevhodným spôsobom ich nestresoval. Ak by maloletý niečo urobil inému dieťaťu, nečudoval by sa keby sa jeho rodič s ním porozprával. Pokiaľ by boli tvrdenia matky, že otec sa správa k maloletému tak, ako to uvádza, pravdivé, už dávno by sa maloletý sťažoval matke, ktorá by podávala na otca podania prinajmenšom na ÚPSVaR a kolízny opatrovník by pri šetrení pomerov a komunikácii s maloletým zistil takýto vplyv. Nič také nekonštatoval ani znalec ani psychológovia. Osočovaním osoby otca, že maloletý kopíruje jeho správania z ničoho nevyplýva, že by bol otec drzí, neúctivý a arogantný. Matka sa snaží skreslovať návrh otca v snahe zabrániť, aby mu bolo vyhovené a dehonestuje osobu otca vo všetkých smeroch. Návrhom otec sleduje zastavenie poškodzovania psychiky maloletého, čo by viedlo k nezvratným následkom a k poškodeniu zdravia natrvalo.

6. Dokazovanie pred rozhodnutím súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia. Súd zisťuje len tie najvýznamnejšie skutočnosti potrebné pre rozhodnutie. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku prípustné a opodstatnené len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Súd poznamenáva, že inštitút neodkladného opatrenia slúži na okamžitý zásah v prípadoch, kedy dochádza k ohrozeniu maloletého dieťaťa, či už zanedbávaním starostlivosti alebo dôvodnou obavou o zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa, prípadne ak je nevyhnutné upraviť dočasne pomery účastníkov. Neodkladné opatrenie nie je prostriedok na urýchléné rozhodnutie o úprave pomerov, ak na to nie je kvalifikovaný dôvod.

7. Okresný súd uviedol, že pri rozhodovaní o dôvodnosti neodkladného opatrenia súd nevyhnutne riešil otázku potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa. Vychádzal pritom z návrhu otca, jeho vyjadrenia, vyjadrenia matky a zo správy zo šetrenia pomerov v rodine Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 20.08.2025 a listinných dôkazov, ktoré si zabezpečil z vlastnej činnosti.

8. V konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bola rozsudkom č.k. 21P/239/2020-922 zo dňa 08.08.2023, právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2023, schválená rodičovská dohoda. Rodičia sa dohodli na zverení maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždňových intervaloch. Zároveň si upravili osobitný režim starostlivosti počas sviatkov a prázdnin, kedy sa zároveň nerealizuje úprava počas bežného roka. Dohodli sa na tom, že otec bude prispievať na bežné výživné vo výške 80,- Eur mesačne a zároveň na tvorbu úspor vo výške 40,- Eur mesačne na osobitný účet, ktorý zriadi v prospech maloletého matka, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami z tohto účtu sa bude vyžadovať schválenie súdom. Zároveň sa rodičia zaviazali, že mimoriadne výdavky budú znášať spoločne, každý v jednej polovici. Bežné výdavky maloletého znáša každý rodič v čase, kedy sa maloletý nachádza v jeho starostlivosti. Vzájomnou dohodou upravili aj otázku trvalého pobytu maloletého, ako aj, kto bude a v akom období poberať daňový bonus a rodinné prídavky. Súčasťou dohody sa stal vzájomný záväzok oboch rodičov, že umožnia maloletému kontakt s druhým rodičom počas obdobia, kedy je maloletý v starostlivosti tohto-ktorého rodiča a zaviazali sa k vzájomne si podávať informácie o maloletom (zdravotný stav, škola) podľa potreby. Dohoda rodičov vychádzala aj zo záverov znaleckého posudku A. A., z ktorého vyplýva, že striedavá osobná starostlivosť je v najlepšom záujme maloletého, a to z dôvodu, že má rád oboch rodičov a len preto, že rodičia nevedia spolu komunikovať, nemajú k sebe vzájomnú úctu a rešpekt, nemožno vylúčiť niektorého z rodičov zo života maloletého. Súčasne súd predmetným rozsudkom uložil rodičom a maloletému dieťaťu podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina v pravidelných intervaloch podľa pokynov psychológa po dobu 9 mesiacov od právoplatnosti rozsudku za účelom odstránenia vzájomného konfliktu a zlepšenia vzájomnej komunikácie a vzťahov medzi rodičmi navzájom a maloletým.

9. Zo správy Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 10.06.2025 mal okresný súd osvedčené, že nariadené výchovné opatrenie nevedlo k náprave. Rodičia a maloletý spolupracovali so psychológom, avšak k zmene postoja a zlepšenia vzájomných vzťahov nedošlo. V rámci poradenského procesu sa nepodarilo pracovať so zmenou v postojoch rodičov - tak na začiatku, ako aj na konci procesu boli ich postoje voči sebe navzájom, aj vo vzťahu k starostlivosti o maloletého syna, rovnaké. Zameranie oboch rodičov bolo v tom, aby dokázali, že ten druhý rodič na syna vplýva po výchovnej stránke nevhodne. Úlohou poradenstva však nie je zbieranie dôkazov a hľadanie vinníka, ale ponúkanie priestoru na zmenu na oboch stranách. Maloletý mnohé z tohto napätia

medzi rodičmi vníma a o mnohých situáciách vie, lebo rodičia s nim o tom hovoria. Toto v dieťati vyvoláva napätie a zmätok v tom, komu veriť, keď si rodičia protirečia. Javilo sa, že v tejto otázke je naklonený viac veriť otcovi, čo spôsobovalo problémy vo vzťahu dieťa - matka. Zo záverov referátu je zrejmé, že maloletý má rád oboch rodičov a želal by si, aby boli spolu, no zároveň si je vedomý, že by si nerozumeli a jeho želanie sa nenaplní. Vo vzťahu k mame, sa u maloletého objavoval hnev. A. má presvedčenia, podľa ktorých je mama zlá a za isté veci vinná. Toto prežívanie v súvislosti s tým, aké správanie syna opisuje matka a ako sa často medzi nimi eskalujú každodenné udalosti predstavuje veľké riziko pre ich vzájomný vzťah. Matka je zo synovho správania veľmi vyčerpaná. Ich spoločný čas je zahľtený tým, že ho musí neustále kontrolovať a usmerňovať, takže v ich vzťahu je len málo priestoru na prejavy vzájomnej blízkosti a lásky (ktorú však očividne k sebe cítia). A. môže preto nadobúdať pocit, že mama ho nemá rada a svojim náročným správaním jednak pútať jej pozornosť (z rozprávania matky, by mal tento mechanizmus maloletý používať aj v škole) a jednak si vybíjať zlosť na to, ako sa cíti a ako málo v tom môže zmeniť. Matka za A. zlým správaním často vidí pôsobenie otca - jeho odovzdávanie vlastného videnia sveta synovi, ktorý podľa matky nie je vhodný. Domnieva sa, že otec proti nej syna hucká - veci, situácie a okolnosti synovi vysvetľuje a sprostredkuje tak, aby matka vyzerala ako tá zlá. Tento zámer otec vyvracia. Z jeho pohľadu so synom nemá výchovné problémy a vo svojom výchovnom pôsobení na syna nevníma nič negatívne. A ani maloletý voči otcovi nevyjadroval negatívne pocity, či väčšiu nespokojnosť. Jediná téma, ktorú prinášal a bolo z nej cítiť istú mieru nespokojnosti, bol sľub otca, že budú bývať sami dvaja v jeho byte, kam si bude môcť syn volať kamarátov, pričom otec tento sľub dlhodobo nerealizoval. Maloletý je pomerne citlivý na to, ak sú na neho kladené z okolia požiadavky a on by si práve želal mať situáciu inak. V takýchto situáciách sa u maloletého objavuje hnev, až agresia, ale aj klamstvo (toho sú si obaja rodičia vedomí). V prípade, že by sa s týmito jeho pocitmi a prejavmi nepracovalo, by sa mohli stupňovať a viesť k narušeniu jeho vzťahov - v rodine, ale aj s kamarátmi. Už dnes má maloletý v škole problémy prevažne výchovného charakteru, ktoré škola pravidelne rieši. Zo záverov Referátu poradensko-psychologických služieb vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi, ich vzájomná dôvera a komunikácia sú narušené. Poradensky sa nepodarilo zasiahnuť do tohto stavu tak, aby prišlo k pozitívnej zmene. Túto atmosféru načerpáva aj maloletý, čo sa prejavuje v jeho prežívaní a správaní sa. Zároveň trpí vzťah maloletého a matky, ktorý by sa časom mohol vážne narušiť. Ďalej vyplynulo aj odporúčanie pre rodičov a maloleté dieťa absolvovať vyšetrenie znalcom za účelom diagnostiky ich aktuálnych vzťahov, miery a príčin ich narušenia, najmä so zameraním na to, ako maloletý vníma oboch rodičov a ako vznikajú presvedčenia o nich. Rovnako tak bola maloletému a rodičom odporúčaná rodinná psychoterapia. Z vyjadrení oboch rodičov je evidentné, že majú problém korektne voči sebe vystupovať a komunikovať v záujme maloletého. Nedokážu sa povzniesť nad ich vzájomné problémy z minulosti, ktoré prenášajú aj na maloletého. Medzi sebou nevedia komunikovať tak, aby tým nebolo zasiahnuté maloleté dieťa, nedokážu sa kontrolovať pred maloletým vo vyjadreniach na osobu druhého rodiča. Obaja rodičia sú zaneprázdnení vlastným vzájomným konfliktom, nezhodami, osočovaním jeden druhého, obviňovaním toho druhého za aktuálny stav a problematické správanie maloletého. Hľadajú chyby jeden na druhom a nevedomujú si, že práve takýto stav negatívne pôsobí na maloletého, čo vyplýva zo záverov tak znaleckého posudku A. A. ako aj zo záverov psychologického poradenstva. Kým sa rodičia nenaučia korektne komunikovať a uprednostniť najlepší záujem maloletého nad vlastné záujmy, bude to mať negatívny vplyv na maloletého, na jeho správanie, na nadväzovanie vzťahov a v neposlednom rade na vzťah k autoritám.

10. Okresný súd po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a so správou kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov v rodine dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce bezodkladný zásah súdu, avšak navrhovateľ tieto skutočnosti neosvedčil. Okresný súd nemal osvedčené, že maloletý v domácnosti matky zažíva situácie, ktoré sám opísal. Skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a maloletým nie sú ničím podložené. Súd z podaného návrhu nemal osvedčené, že je narušený alebo ohrozený fyzický a psychický vývoj maloletého dieťaťa tak, aby musel súd zasiahnuť formou nariadenia neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletého do starostlivosti otca, rovnako tak nemal osvedčené, že by bolo potrebné upraviť pomery účastníkov takou formou. Zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli osvedčené. Problematická komunikácia a taktiež správanie maloletého je dlhodobé (súd vychádzal aj z predložených písomných podkladov ako výpisy zo záznamov školy (poznámky), zápisnica zo stretnutia rodičov zo dňa 19.02.2025, záznam z pohovoru s rodičmi zo dňa 21.05.2025 a aj, keď dochádza k zhoršeniu správania maloletého,

nebolo otcom osvedčené, že za takýmto správaním sú výchovné prostriedky matky, ktorých druh taktiež nebol osvedčený. Otec svoj návrh podal na základe vyjadrenia maloletého, ktorý evidentne v domácnosti matky má nastavené pravidlá, ktoré nie je ochotný akceptovať. V domácnosti otca také hranice nastavené nemá, a preto je v čase rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zväžení, do akej miery sú vyjadrenia maloletého založené na reálnych faktoch. Okresný súd nespochybnil vyjadrenia maloletého dieťaťa, avšak ide o vyjadrenia, na ktoré je nevyhnutné rozsiahlejšie dokazovanie, keďže ide o závažné obvinenia (založené len na vyjadreniach) a na to v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je časový priestor. V konaní vo veci samej bude súd podrobne skúmať vyjadrenia všetkých účastníkov konania, tak maloletého dieťaťa, ako aj matky a otca.

11. S poukazom na charakter nariadeného neodkladného opatrenia okresný súd poznamenal, že neodkladné opatrenie nie je prostriedok na urýchlené rozhodnutie o úprave pomerov účastníkov, ak na to nie je kvalifikovaný dôvod. V tomto prípade súd kvalifikovaný dôvod na okamžitý zásah nevidel. Striedavá starostlivosť funguje a súd má zo spisu za to, že maloletý má rád oboch rodičov, teda aj keď je aktuálne vzťah maloletého s matkou narušený, nie je to dôvod, aby súd dočasne zveril maloletého do starostlivosti otca do rozhodnutia vo veci samej, kde je podaný návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Okresný súd bude ďalej konať o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a bude zvažovať nariadenie znaleckého dokazovania.

12. Proti uzneseniu okresného súdu, čo do celého jeho rozsahu, vrátane konania, ktoré vydaniu predchádzalo, podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP otec odvolanie. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Mal. A. v súvislosti s rozhodovaním okresného súdu o neodkladnom opatrení prezentoval svoj názor a vyjadroval sa, s čím sa stretáva, keď je v starostlivosti matky pred kolíznym opatrovníkom dvakrát. Prvý raz bolo tomu dňa 21.07.2025 pred kolíznou opatrovníčkou A. J. A. bezprostredne pred spísaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na ÚPSVaR a druhý raz pred kolíznou opatrovníčkou A. I. K. dňa 19.08.2025. Išlo o dva rozdielne časové termíny, kedy maloletý vypovedal s odstupom cca jedného mesiaca a pred dvomi rôznymi osobami. Napriek tomu, že súd umožnil maloletému prejavíť svoj názor, stalo sa tak iba formálne. Názoru maloletého už následne nebola venovaná patričná pozornosť, a to aj napriek tomu, že súd konštatoval v rozhodnutí (str. 9, bod 14. uznesenia), že ide o závažné obvinenia, ktoré zo strany maloletého zazneli. Pokiaľ súd sám vyhodnotil, že ide o závažný stav, o ktorom maloletý vypovedal, dokonca dvakrát v rôznych časových obdobiach (druhýkrát dokonca po 15-dňovom nepretržitom pobyte v domácnosti matky) a pred dvoma osobami nezávisle, nemal sa uspokojiť s tým, že týmito závažnými zisteniami sa bude zapodievať v rámci konania vo veci samej, o ktorej teraz nemožno ani len uvažovať, kedy bude ukončená právoplatným rozhodnutím, ale vzhľadom na zaťaženosť súdov to môže trvať cca tri roky aj viac. A vtedy bude duševný stav maloletého už nezvratne poškodený. Súdu mal možnosť porovnať, prvú výpoveď, učinenu s odstupom približne jedného mesiaca skôr od druhej výpovede maloletého. Pokiaľ mal okresný súd za to, že ide o závažný stav, je evidentné, že záujem mal. dieťaťa a ochrana dieťaťa, si vyžadovali, aby súd zasiahol bezodkladne neodkladným opatrením. Nebolo namieste spoliehať sa na to, že snáď sa do času právoplatného rozhodnutia veci samej nič maloletému nestane. Taktiež nemôže byť mal. A. obeťou toho, že inštitút neodkladného opatrenia niekedy rodičia využívajú v situáciách, na ktorých riešenie nebol zákonodarcom predurčený, o čom má súd vedomosť z úradnej činnosti. Avšak v prípade mal. A. sa nejedná o danú situáciu. Samotný kolízny opatrovník dňa 21.07.2025 po vypočutí mal. A. otcovi odporučil riešiť vec prostredníctvom návrhu na neodkladné opatrenie, ktorý s ním aj spísal. Kolízny opatrovník má bohaté odborné aj praktické skúsenosti s prácou s deťmi, s ich správaním sa a prejavmi a považoval za dôvodné v záujme ochrany syna A., požiadať súd o rýchlu ochranu dieťaťa formou neodkladného opatrenia. Mal. A. zostal nepočutý (hoci bol pred rozhodnutím vypočutý). Dopad, ktorý to na ňom zanechá, bude v negatívnom slova zmysle, ďalekosiahly. Už teraz bol maloletý frustrovaný z toho, že mu nik nie je schopný pomôcť, že sa nič v jeho živote nedá zmeniť, že ho nik nepočuje. Po tom, čo nabral odvalu povedať, čo sa mu deje, zistil, že to nemalo zmysel, čo je ešte horší stav, ako keby vôbec nebol vypočutý, pretože napriek tomu, že hovoril, ostalo to bez odozvy. Matka k tejto „odvahe“ syna zaujala tomu „náležitý“ postoj a zakázala mu s otcom telefonicky komunikovať a takto konala, odkedy sa dozvedela o návrhu, o čom súdu predložil dôkaz ako prílohu môjho stanoviska zo dňa 19.08.2025. Pritom matka má v zmysle výroku V. rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn.

21P/239/2020-922 zo dňa 08.08.2023 povinnosť umožniť mu telefonický kontakt s maloletým a účelovo porušuje danú povinnosť, ku ktorej ju zaväzuje rozsudok súdu.

13. V odvolaní otec namietal, že nebolo tomu, čo maloletý hovoril pri svojom vypočutí, náležite prihliadnuté, pretože okresný súd bol toho názoru, že údajne ničím neosvedčil dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čo bolo dôvodom jeho zamietnutia. Za dôkaz môže v súdnom konaní podľa § 187 ods. 1 CSP slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci, pričom podľa Čl. 10 ods. 2 CMP, nemá žiaden dôkaz predpísanú zákonnú silu. Pokiaľ mal súd za to, že som ničím nepreukázal dôvodnosť návrhu, tak to znamená, že výpoveď mal. dieťaťa, o ktoré v tomto konaní vo veci neodkladného opatrenia ide, ani neposudzoval ako dôkaz, je potom otázne, čo možno považovať v takomto prípade a za okolností, aké v tejto veci existujú, za priamejší dôkaz, než výpoveď toho, kto vypovedá o tom, ako sa k nemu „za zavretými dverami bytu“ správajú, hoc ide ešte len o mal. dieťa. Bolo by naivné a nereálne si namýšľať, že ten, v neprospech ktorého také správanie svedčí, sa k nemu aj prizná. V nadnesenom zmysle slova - pokiaľ by sa takto pristupovalo k hodnoteniu výpovedí detí napr. v trestnom konaní vo veci vyšetrovania domáceho násillia, nebol by usvedčený nikdy žiaden páchatel'. Pokiaľ teda súd uvádza v bode 7. uznesenia, že je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, v tomto smere bolo uvedené splnené, a to nad rámec osvedčenia iba základných skutočností. Všetky významné skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia boli súdu známe. Dvojnásobná výpoveď mal. A. pred kolíznym opatrovníkom v kontexte návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v spojení s mojim stanoviskom k vyjadreniu matky a ním predloženými dôkazmi, podľa otca opodstatňovali vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd sa bezdôvodne priklonil k tvrdeniam a domnienkam matky, ktoré predostrela v rámci svojho vyjadrenia k návrhu, ktorými účelovo odvádza pozornosť od podstaty návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo žiadneho z dôkazov, ktoré predložila, nevyplývalo, že by bolo vyslovene nepotrebné poskytnúť ochranu maloletému, ani že by bolo nepotrebné dočasne upraviť pomery maloletého prostredníctvom neodkladného opatrenia na základe toho, čo uvádzal vo svojich výpovediach, ktoré boli dôkazom samé osebe a z nich vyplývala naliehavosť dočasnej úpravy pomerov súdom. Okresný súd mohol teda dieťa ponechať v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá by nebola založená na rovnakom pomere, ale v nerovnakom, pričom by on zabezpečoval starostlivosť o dieťa v prevažnej väčšine času v záujme toho, aby bol minimalizovaný negatívny vplyv na dieťa z druhej strany. On nežiadal odňať matke jej rodičovské práva, ani jej styk s dieťaťom úplne zakázať, dokonca ponechal rozsah úpravy styku na úvahe súdu, vedomý si, že súd nie je viazaný petitom návrhu a ochranu maloletému môže poskytnúť aj inak. Pokiaľ sa okresný súd odvolával v súvislosti s rozhodnutím o návrhu na znalecký posudok znalca - psychológa A. C. A. ešte z konania sp.zn. 21P/239/2020, z ktorého poukázal v ods. 11. uznesenia, na konštatovanie znalca, že striedavá starostlivosť je v najlepšom záujme maloletého, tak treba vziať do úvahy, že posudok bol vypracovaný dňa 31.03.2023 a nezodpovedá súčasnému stavu veci. Ak okresný súd odkazoval v súvislosti s rozhodnutím o jeho návrhu na správu Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR zo dňa 10.06.2025, tak aj táto reaguje na neaktuálny stav. Ako z nej vyplýva, s maloletým A. bola psychologička A. E. v kontakte naposledy dňa 15.04.2024 a s ním dňa 15.03.2024, hoci správa bola vypracovaná s odstupom vyše jedného roka odvtedy a neuvádza sa v nej nič, čo uviedol syn, či už dňa 21.07.2025 alebo dňa 19.08.2025 pred kolíznym opatrovníkom a čo dôvodne viedlo k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Treba poukázať na to, že zo správy hneď jej úvodom vyplýva, že žiadal o dyadické konzultácie v rámci poradenského procesu, ale matka ich odmietla s tým, že v nich nevidí prínos pre seba, ani pre syna. Prítom účelom výchovného opatrenia malo byť zlepšenie vzájomných vzťahov a komunikácie a bez vzájomnej interakcie bol výsledok celého poradenstva od samého počiatku viac než pochybný. Je totiž otázne, podľa otca, ako možno reálne dospieť k zlepšeniu vzťahu a komunikácie, keď jeden rodič odmieta, čo i len pri poradenstve akceptovať prítomnosť druhého rodiča.

14. V odvolaní otec uviedol, že okresný súd neuviedol, na základe akej úvahy dospel k tomu, že mu nie je potrebné poskytnúť ochranu, keď na druhej strane zároveň uviedol, že nespochybňuje výpoveď maloletého. Problematická komunikácia a problematické správanie sú s vysokou pravdepodobnosťou následkom dlhodobého nepočutia priania maloletého a správania sa k nemu v domácnosti matky, jeho výbuchy plaču, stav melanchólie v kontexte s uvedeným, len dokresľuje, že ak bude tento stav trvať dlhšie, psychika maloletého je už teraz vyčerpaná a dlhšie nevydrží a práve preto, treba zasiahnuť bezodkladne teraz, nakoľko stav syna dosahuje kulmináčny bod. Hodnovernejšie, ako výpoveďou toho, kto takéto správanie zažíva, sa uvedené dokázať nedá. Iný priamy dôkaz toho neexistuje. Všetko ostatné

sú len nepriame dôkazy. Súd mal podľa otca možnosť syna vypočuť priamo, čo aj navrhol, mohol nariadiť kolíznemu opatrovníkovi vypočuť ho na audiozáznam, za účelom posúdenia hodnovernosti výpovede. Na druhej strane však okresný súd konštatoval, že nespochybňuje vyjadrenia maloletého dieťaťa, avšak ide o vyjadrenia, na ktoré je nevyhnutné rozsiahlejšie dokazovanie, keďže ide o závažné obvinenia. Pokiaľ teda okresný súd vyjadrenia syna nespochybňoval a mal za to, že vypovedal o závažných skutočnostiach, mal mu poskytnúť dočasnú ochranu neodkladným opatrením, stabilizovať stav maloletého, mal ochrániť maloletého, čo maloletému zaručujú vnútroštátne právne normy aj medzinárodnoprávne akty a až potom následne vykonávať dokazovanie. Je potrebné si podľa otca uvedomiť, že v prvom rade ide o ochranu maloletého a hľadanie na jeho potreby a najlepší záujem.

15. Otec v odvolaní namietal, že mu prvostupňový súd neumožnil oboznámiť sa s výpoveďou syna učinenu pred kolíznym opatrovníkom - predovšetkým dňa 19.08.2025, čím mu znemožnil uskutočňovať patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Syn vo svojej výpovedi dňa 21.07.2025 prejavil vôľu, aby sa o tom, čo vypovedal nedozvedela len matka, pričom v nej vyslovene uviedol, že otcovi kolíznym opatrovníkom záznam o tom, ako vypovedal, môže dať. Súd bezdôvodne zabránil, aby sa oboznámil s obsahom jeho výpovede, keď je takmer isté vzhľadom na predošlú výpoveď a jeho celkové nastavenie, že syn svoje právo na nesprístupnenie výpovede využil len voči matke, naopak nemá žiadny problém, aby sa s jeho výpoveďou oboznámil on. Súd bez patričného podloženia rozširuje nesprístupnenie dôkazov v spise aj na tie osoby – účastníkov, na ktoré sa zákaz s oboznámením, nemá z akého zákonného dôvodu vzťahovať, čím zasahuje do jeho práva poznať obsah spisu a adekvátne sa brániť v konaní, príp. v odvolacom konaní. Pritom ide o zásadný dôkaz v tomto konaní. Pokiaľ sa vo výpovedi maloletého nič neuvádza o tom, že mu nemá byť výpoveď sprístupnená, resp. dokonca uvádza, že mu môže byť sprístupnená, neexistuje žiaden zákonný predpoklad, by súd takýmto spôsobom zasahoval do jeho práv, ale aj práv dieťaťa, ktoré jasne prejavilo, kto sa nemá dozvedieť o tom, ako vypovedalo. Vzhľadom na všetko to, čo vyšlo v konaní najavo a čo počas konania uviedol, žiadal odvolací súd, aby celú záležitosť zväzil a rozhodol v prospech maloletého dieťaťa. Navrhol preto, aby druhostupňový súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol o neodkladnom opatrení a rozhodol, že „dočasne do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zveruje mal. A. B., nar.X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, B. A. B., nar. X.X.XXXX. Matka je povinná dočasne do právoplatného rozhodnutia vo veci samej platiť výživné na mal. A. B., nar.X.X.XXXX, vo výške podľa úvahy súdu mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. Matka je oprávnená dočasne do právoplatného rozhodnutia vo veci samej stretávať sa s mal. A. B. nar.X.X.XXXX v rozsahu podľa úvahy súd.“

16. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právnej zástupkyne, v ktorom vyjadrení uviedla, že s otcom nesúhlasí, súd pozná právo a s otcom citovaných zákonných ustanovení nevyplýva povinnosť súdu riadiť sa výlučne názorom maloletého dieťaťa, ktoré môže byť v tom-ktorom veku značne skreslený, keďže je všeobecne známe, že deti vyrastajú v dvoch rozličných prostrediach. Vo vzťahu k odvolaniu otca uviedla, že tento má tendenciu klamať, nie je zrejmé, akým spôsobom verifikuje ním uvádzané tvrdenia, pričom sa javí, že otec neselektuje pravdu alebo lož u maloletého A., ale výlučne sa fixuje na vyjadrenia, ktoré majú smerovať a vykresliť matku v negatívnom svetle pred kompetentnými orgánmi. Je zrejmé, že otec chce za každú cenu vyhrať nad matkou, a to i za predpokladu zneužívania vlastného maloletého dieťaťa ako nástroja na dosiahnutie svojho predpokladu zneužívania vlastného na dosiahnutie svojho cieľa. Otec ignoruje podstatné výrazy uvádzajúce samostatne a slobodne a už niekoľko rokov matka upozorňuje na to, že maloletý A. je pod absolútnym vplyvom svojho otca, ktorý je pre psychické zdravie deštruktívny a narúša vzťah matky a maloletého dieťaťa. Syn rozpráva to, čo počuje od otca, prezentuje otcove názory, dokonca kopíruje otcov slovník. Otcov vplyv na maloleté dieťa môže zásadným spôsobom ovplyvňovať aj názor maloletého dieťaťa. Matka poukázala na to, že otec sa prezentuje, že má záujem na zachovaní vzťahu matky s maloletým A., že v kontakte im nebude brániť, realita je však taká, že otec chce mať absolútnu rétoriku a bojkotuje matkine pravidlá výchovy, čím vznáša destabilitu do výchovného prostredia matky a primárne negatívne pôsobí na maloletého A.. Prejavuje sa to dešpektom voči ženám, autoritám, problémovým správaním maloletého A. v škole, ktoré skutočnosti vyplývajú aj z matkou predložených správ a poznámok. Otec si v odvolaní protirečí, keď na jednej strane iba vo všeobecnej nekonkrétnej rovine uvádza, že je nevyhnutné poskytnúť maloletému A. okamžitú ochranu, ale súčasne sa prezentuje ako dobrý rodič, ktorý nemá záujem odtrhnúť maloleté dieťa od matky a alibisticky ponecháva na rozhodnutí súdu, čím na neho prenáša zodpovednosť, aby upravil styk maloletého A. s matkou. Otec je ľahostajný k právam maloletého dieťaťa, ako aj osoby matky ako druhého rodiča. V roku 2021 sa

otec pokúšal kriminalizovať matku z vyfabulovaného domáceho násilia, pričom žiadne pochybenia na jej strane neboli zistené, na rozdiel od otca, ktorý je podozrivý zo spáchania priestupku, keď fyzicky atakoval matku fackou, dokonca v prítomnosti maloletého dieťaťa. Otec nikdy nijakého osočovania nebol svedkom, preto nie je zrejmé, ako si môže dovoliť očierňovať matku a jej partnera, že by sa mali vyjadrovať na adresu maloletého dieťaťa vulgárne a slovami, ktoré uvádza v podanom odvolaní. Žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

17. K doručenému vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý zotrval na odvolacích dôvodoch, uviedol, že mu nejde o žiadnu výhru nad matkou a výhrou by pre otca bolo, keby sa syn cítil u matky dobre a chodil by k nemu spokojný. Mala by sa podľa otca zamerať matka na svoje výchovné kompetencie, neznevažovať podania jeho návrhu. Vyjadrenie pred kolíznym opatrovníkom bolo jeho slobodné a samostatné vyjadrenie, syna neovplyvňuje, nenaruša jeho vzťah s matkou. Matka klamlivo uvádza, že mala údajne osvedčiť, že vplyv otca má zásadne meniť názor dieťaťa, sú to jej nepodložené tvrdenia. Každému človeku by malo byť zrejmé, aký dopad môže mať konanie na syna, vôbec nie je namieste spochybňovať objektivitu kolíznej opatrovníčky A. J. A., ktorá nekonala vo veci. Tvrdenia matky vníma ako poškodzovanie jeho cti a povesti, pokiaľ matka jeho podania považuje za také ako ich označuje, tak potom výstava otázka, z akého dôvodu vynakladá toľké úsilie na reagovanie na každé jeho podanie. Problematiku v danej veci nie je možné zužovať len na komplikovanú komunikáciu matky s otcom, je nutné pozeráť sa podľa otca na to, čo sa deje. Syn aj pred policajtami povedal, že mu mama búchala hlavu o stenu a klame, že sa to nestalo a potom ho naháňala okolo gauča, musel pred ňou utekať. O tom, čo sa malo udiť bola informovaná aj kolízna opatrovníčka. Túto navrhol dopočuť a mala disponovať aj správou od lekára. Neprijateľné správanie matky má gradujúcu tendenciu. Podľa neho je väčším rizikom, keď nedôjde k nariadeniu neodkladného opatrenia, ako keby k nemu došlo. V roku 2021 matka nechala syna v osobnej starostlivosti otca celé 2 mesiace.

18. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovelo a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa však žiada zodpovedať na nosné odvolacie otázky otca.

20. V danej veci sa odvolaciemu súdu javí primárne ako nevyhnutné uviesť, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletému je upravený súdnym rozhodnutím - rozsudkom č.k. 21P/239/2020-922 zo dňa 08.08.2023, právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2023, schválená rodičovská dohoda. Rodičia sa dohodli na zverení maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždňových intervaloch. Zároveň si upravili osobitný režim starostlivosti počas sviatkov a prázdnin, kedy sa zároveň nerealizuje úprava počas bežného roka. Dohodli sa na tom, že otec bude prispievať na bežné výživné vo výške 80,- Eur mesačne a zároveň na tvorbu úspor vo výške 40,- Eur mesačne na osobitný účet, ktorý zriadi v prospech maloletého matka, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami z tohto účtu sa bude vyžadovať schválenie súdom. Zároveň sa rodičia zaviazali, že mimoriadne výdavky budú znášať spoločne, každý v jednej polovici. Bežné výdavky maloletého znáša každý rodič v čase, kedy sa maloletý nachádza v jeho starostlivosti. Vzájomnou dohodou upravili aj

otázku trvalého pobytu maloletého, ako aj, kto bude a v akom období poberať daňový bonus a rodinné prídavky. Súčasťou dohody sa stal vzájomný záväzok oboch rodičov, že umožnia maloletému kontakt s druhým rodičom počas obdobia, kedy je maloletý v starostlivosti toho ktorého rodiča, a zaviazali sa vzájomne si podávať informácie o maloletom (zdravotný stav, škola) podľa potreby.

21. Otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval najmä vyjadreniami samotného maloletého, ktoré mali naznačovať nevhodné výchovné pôsobenie matky. Maloletý mal uvádzať, že sa u matky necíti dobre, že mu jej partner vulgárne nadáva a že sa k nemu budú správať ako k „hajzlovi“. Podľa otca po dvoch rokoch od úpravy zverenia dieťaťa súdom synova potreba žiť s otcom sa ešte viac zintenzívnila. Koexistencia mal. A. v matkinej novozaloženej rodine (tvorenej partnerom matky a polorodým bratom mal. A.) je podľa otca, čím ďalej viac neuspokojivá a pre A. ubíjajúca, vyrastá bez pocitu bezpečia, lásky, podpory, porozumenia, vylúčený zo začlenenia do danej rodiny, často až odkázaný sám na seba. Situácia sa podľa otca mala zhoršiť v porovnaní so stavom existujúcim v čase predošlého rozhodovania o striedavej starostlivosti aj ohľadne prístupu a správania sa partnera matky (maloletý ho volá I.), ktorý nemá k mal. A. vôbec dobrý a ani len uspokojivý vzťah a očividne mu to dáva najavo, je k nemu hrubý, vulgárne mu nadáva, drsne s ním zaobchádza, ponizuje ho a zosmiešňuje, čím malého psychicky deptá a matka sa syna nezastane, naopak podporí partnera, obdobnú tendenciu má podľa otca matka aj v škole. Z obsahu odvolania otca, vyplývajú i námietky, okrem iného, nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu, v odôvodnení svojho uznesenia uviedol relevantné skutkové zistenia, tieto v dostatočnom rámci pre účely nariadenia neodkladného opatrenia vyhodnotil a uviedol i právne predpisy, na základe ktorých posudzoval návrh matky vo vzťahu k záujmom maloletého dieťaťa. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu, preto podľa výsledkov odvolacieho konania, nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd v skutkovej a právnej rovine zaoberal nosnou argumentáciou a túto argumentáciu, aj pokiaľ išlo o vyhodnotenie záujmov maloletého A., riadne a dostatočne vyhodnotil, čo vyplýva z celého odôvodnenia napadnutého uznesenia. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov podľa odvolacieho súdu neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06).

22. Neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, pri relevantných skutočnostiach, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postačuje ich osvedčenie (tzn. stav vysokej miery pravdepodobnosti) z dostupných dôkazných prostriedkov.

23. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

24. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne, alebo aj kumulatívne umožňuje využitie

inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania, alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy tohto procesnoprávného inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá, je v zmysle už uvedeného osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie naliehavosti a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť pred neodkladným opatrením.

25. Krajský súd na tomto mieste uvádza, že uvedenie vyššie uvedených všeobecných postulátov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie a ozrejmienie prizmy, podľa ktorých boli posúdené doposiaľ zistené skutočnosti (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu), v dôsledku ktorých odvolací súd dospel v zhode s okresným súdom, k záverom, že skutočnosti ktoré vyplývajú z obsahu spisu nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu, a to v časti zverenia maloletého A. do osobnej starostlivosti otca, ale ani v časti určenia a uloženia vyživovacej povinnosti matke. Uvádza odvolací súd, že rozhodnutie o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa je rozhodnutím súdu, ktorým súd reaguje na zásadnú zmenu pomerov. Zmena súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je zásadne podmienená zmenou pomerov. Len v prípade existencie naliehavej potreby zákroku, ktorý neznesie odklad, je zmena starostlivosti o maloleté dieťa možná aj neodkladným opatrením v zmysle § 367 a nasl. CMP, prípadne § 328 ods. 2 CSP. Akcentuje sa na tomto mieste, tak ako bolo odvolacím súdom uvedené vyššie, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že odlišný výchovný štýl rodičov, odlišný pohľad na rozsah školských aktivít a plnenia školských povinností, mimoškolských aktivít, a ani preukázateľné napätie medzi rodičmi, samy osebe nepredstavujú dôvod na zásah do výkonu osobnej starostlivosti upravenej skorším rozhodnutím súdu. Zmena alebo obmedzenie existujúceho režimu osobnej starostlivosti prostredníctvom neodkladného opatrenia musí byť odôvodnená mimoriadnymi okolnosťami, tak ako to uviedol odvolací súd už vyššie, ktoré predstavujú akútne ohrozenie práv alebo záujmov maloletého. Hoci maloletý A., vyjadril prianie, tak odvolací súd poukazuje na to, že takéto vyjadrenia, hoci významné, musia byť interpretované v kontexte celkového vývoja, vekovej a emocionálnej vyspelosti dieťaťa, ako aj miery stability a dôslednosti výchovného pôsobenia zo strany oboch rodičov. Odvolací súd vníma rovnako ako okresný súd, potrebu zohľadniť aj pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení názor maloletého dieťaťa. Prianie maloletého dieťaťa je zásadným vodítkom pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu, a to za predpokladu, že maloletý je schopný názor na jeho najlepší záujem vyjadriť a vnímať jeho konzekvencie, avšak vyslovený názor maloletého je len jedným, nie jediným, z kritérií pre rozhodnutie. Nemožno mu prisudzovať rozhodujúcu váhu izolovane, najmä, ak ide o dieťa mladšieho školského veku, ktorého názor môže byť ovplyvnený viacerými faktormi, vrátane aktuálneho

emocionálneho rozpoloženia alebo lojalitou k jednému z rodičov. Preferencia dieťaťa mal. A. síce signalizuje potrebu bližšieho skúmania, no sama osebe nemôže viesť k zmene úpravy výkonu rodičovských práv bez riadneho dokazovania. Samotná existencia rozdielných podmienok u každého z rodičov je prirodzeným sprievodným javom striedavej starostlivosti a nemožno ju považovať za porušenie princípu stability výchovného prostredia. Odvolací súd nepovažuje za dôvodný návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti, z dôvodov ním uvádzaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v jeho doplnení, ktorému by bolo potrebné bezodkladne vyhovieť prostredníctvom zásahu do právoplatne určenej formy osobnej starostlivosti. Ak maloleté dieťa verbalizuje svoje pranie alebo názor, alebo preferenciu iného výchovného prostredia, neznamená to automaticky, že daný - momentálne realizovaný spôsob výchovy je preň škodlivý. Ak by sa akákoľvek výchovná odlišnosť medzi rodičmi stala automatickým dôvodom na vylúčenie jedného z nich zo starostlivosti, poprel by sa samotný zmysel striedavej osobnej starostlivosti.

27. Jednou z podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako odvolací súd uviedol už vyššie, je teda osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá by primárne mala vyplývať z naliehavosti situácie a v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých i z existencie záujmu maloletých detí, ktorým v prejednávanej veci je mal. A.. Aktuálna procesná právna úprava pojem bezodkladnej úpravy pomerov nedefinuje. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, teda musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov, medzi ktorými musí jestvovať právny vzťah (uznesenie Vrhného súdu v Prahe z 29.04.1996 sp. zn. 3Cmo 734/95). Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov možno posúdiť z viacerých hľadísk. Neodkladné opatrenie svojimi účinkami ovplyvňuje budúce konanie účastníkov konania, chráni pred konaním, ktoré v čase jeho vydania hrozí alebo trvá. Účinky neodkladného opatrenia nesmú neprimerane zasahovať do právnych vzťahov účastníkov - zásah do práv dotknutého účastníka musí byť primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd napriek argumentácií otca, ktorú síce citlivo vnímal a vyhodnocoval v odvolacom konaní, nenašiel priestor na odklon od záverov okresného súdu vyslovených v napadnutom uznesení.

28. Opätovne na tomto mieste odvolací súd uvádza, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčenia, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva, legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechaná výlučne na úvahe súdu, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Pokiaľ okresný súd uzavrel, výlučne pre účely rozhodnutia o otcom navrhnutého neodkladného opatrenia, že je medzi rodičmi problematická komunikácia a taktiež správanie maloletého je dlhodobé, pričom vychádzal aj z predložených písomných podkladov ako sú výpisy zo záznamov školy (poznámky), zápisnice zo stretnutia rodičov zo dňa 19.02.2025, záznamu z pohovoru s rodičmi zo dňa 21.05.2025) a aj, keď dochádza k zhoršeniu správania maloletého, a že nebolo otcom osvedčené, že za takýmto správaním sú výchovné prostriedky matky, ktorých druh taktiež nebol osvedčený, tak od týchto záverov, vzhľadom na obsah celého spisového materiálu a dokazovanie vo forme osvedčovania, sa nemal odvolací súd vo vyvolanom odvolacom konaní dôvod, a to ani na základe odvolacej argumentácie otca, odkloniť. Ak okresný súd uviedol, že otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal na základe vyjadrenia maloletého, ktorý evidentne v domácnosti matky má nastavené pravidlá, ktoré nie je ochotný akceptovať a v domácnosti otca také hranice nastavené nemá, a preto je v čase rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zväžení, do akej miery sú vyjadrenia maloletého založené na reálnych faktoch, tak i tento záver okresného súdu, s prihliadnutím na charakter konania o neodkladnom opatrení, vo väzbe na obsah spisového materiálu, rozhodne nie je možné vyhodnotiť ako nesprávny.

29. K odvolacej argumentácii otca, ktorý vytýkal okresnému súdu, že „...Pokiaľ súd sám vyhodnotil, že ide o závažný stav, o ktorom mal. vypovedal, dokonca dvakrát až rôznych časových obdobiach (druhýkrát dokonca po 15-dňovom nepretržitom pobyte v domácnosti matky) a pred dvoma osobami nezávisle, nemal sa uspokojiť s tým, že týmito závažnými zisteniami sa bude zapodievať v rámci

konania vo veci samej, o ktorej teraz nemožno ani len uvažovať, kedy bude ukončená právoplatným rozhodnutím, ale vzhľadom na zaťaženosť súdov to môže trvať cca tri roky aj viac“ , odvolací považuje za podstatné opätovne poukázať na postuláty vyššie uvedené v tom rozhodnutí odvolacieho súdu vo vzťahu k vyhodnoteniu názorov maloletého dieťaťa a jeho prianí, ktoré sú síce nepochybne vnímané ako zásadné vodítko, avšak vyslovený názor maloletého je len jedným, nie jediným, z kritérií pre rozhodnutie a teda nemožno mu prisudzovať rozhodujúcu váhu izolovane, najmä ak ide o dieťa mladšieho školského veku, ktorého názor môže byť ovplyvnený viacerými faktormi, vrátane aktuálneho emocionálneho rozpoloženia alebo lojalitou k jednému z rodičov, na ktorom závere nič nemení ani skutočnosť zdôrazňovaná otcom v odvolaní, že o ňom vypovedal „dokonca dvakrát až rôznych časových obdobiach (druhýkrát dokonca po 15-dňovom nepretržitom pobyte v domácnosti matky) a pred dvoma osobami nezávisle“. Z použitia termínu okresným súdom, ktorým vyhodnotil skutočnosti uvádzané maloletým za závažné je zrejmé, že okresnému súdu neunikli a tiež, že im venoval náležitú pozornosť, ale to že z nich nevyvodil dôsledky požadované otcom v rovine dostatočnosti dôvodov na zmenu formy starostlivosti o maloletého, v tomto štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia, podľa odvolacieho súdu, nemožno premietnuť do nesprávnosti napadnutého uznesenia okresného súdu. V rovine svojich záverov odvolací súd len podporne a primerane pripomína konštatovania napr. v rozhodnutiach - rozsudku ESLP vo veci C. c/a Fínsko z 9. mája 2006 č. 18249/02, body 57 -59, v zmysle ktorého nie je možné, aby všeobecné súdy stanovisko maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzali a aby založili svoje rozhodnutia iba na jeho prianí a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6CdoR/7/2023).

30. Otec v podanom odvolaní tiež uviedol, že „Samotný kolízny opatrovník dňa 21.7.2025 po vypočutí mal. A. otcovi odporučil riešiť vec prostredníctvom návrhu na neodkladné opatrenie, ktorý so mnou aj spísal.“ Z obsahu spisového materiálu odvolací súd z č.l. 1 spisu zistil, že dňa 21.07.2025 o 14.15 hod. bola spísaná Zápisnica napísaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, v ktorej je uvedené, že na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately sa dostavil B. A. B., nar. XX.XX.XXXX, totožnosť overená z OP, z obsahu ktorej listiny však nie je možné, podľa zistení odvolacieho súdu prijať záver, o odporúčaní uvádzanom otcom v odvolaní zo strany kolízneho opatrovníka.

31. Podľa odvolacieho súdu, sa v závere tohto rozhodnutia žiada uviesť, vzhľadom na celé odôvodnenie tohto rozhodnutia, že je neudržateľné, ak takto vzniknutý stav, jednoznačne nekonformný predovšetkým pre maloleté dieťa A., ešte vyhrocujú rodičia prostredníctvom vzájomných nezhôd ovplyvnených na ich stranách rôznymi predstavami týkajúcimi sa ďalšej starostlivosti o neho, čím ho nepochybne vystavujú ďalším traumatizujúcim zážitkom napriek tomu, že ich povinnosťou, vzhľadom na vek dieťaťa, pred takýmito situáciami je dieťa chrániť. Úlohou rodičov v takomto stave by malo byť, aby vzhľadom na záujem maloletého sa svojím správaním približovali k stavu, aby riešenie dotknutej otázky bolo vo všetkých aspektoch v záujme dieťaťa, teda aby opustili svoje vlastné egoistické záujmy, pretože každý rodič by si mal byť vedomý toho, že prioritou záujmu dieťaťa platí i preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho sfére (v jeho živote, či už v súčasnosti alebo v budúcnosti) prejavujú intenzívnejšie negatívne ako v živote rodiča ako človeka dospelého; dieťa totiž nie je „hotová“ silná osobnosť a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často si nesie psychické traumy po celý život (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 266/10 z 18.08.2020). Práve zo skutočností uvádzaných v tomto odseku svojho rozhodnutia odvolací súd vychádzal i pri posudzovaní odvolacieho dôvodu otca v rovine tvrdeného odňatia jeho možnosti pred okresným súdom, ktorý mal spočívať v tom, že okresný súd mu nesprístupnil výpoveď maloletého, napriek tomu, že maloletý neprejavil nevôľu s tým, aby bol otec s jeho výpoveďou oboznámený. Okresný súd na túto žiadosť otca riadne a dostatočne odpovedal v podaní zo dňa 02.09.2025 na čl. 163 spisu, s tým že tento svoj postup náležite zdôvodnil. Odvolací súd mal za to, že argumentácia okresného súdu v podaní zo dňa 02.09.2025 na čl. 163 spisu dostatočne ozrejmla dôvody zvoleného postupu okresného súdu, odvolací súd sa s tými dôvodmi stotožnil, mal za to, že okresný súd konal v zmysle najvyššieho imperatívu ochrany najlepšieho záujmu maloletého, ktorý je v tomto prípade pre súd primárny a jeho ochrana je nepochybne prioritná.

32. Odvolací súd považuje za danej situácie vyplývajúcej z obsahu celého spisového materiálu za nevyhnutné, v zhode so závermi okresného súdu, počkať na výsledky konania vo veci a až na ich základe posúdiť, či je dôvodná zmena právoplatne určenej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A., pretože odlišné pohľady rodičov na priebeh ich starostlivosti, ako aj protichodné tvrdenia o údajne nevhodnom alebo autoritatívnom správaní jedného z nich, a ani názor, či „prianie“

maloletého, nie sú, bez ďalšieho, dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré zásadne zasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča a do stability pomerov maloletého dieťaťa upravených posledným súdnym rozhodnutím. Všetky výhrady a námietky otca, ktoré sú obsahom jeho podaní, budú predmetom dokazovania a okresný súd sa s nimi vysporiada v rozhodnutí v merite veci. Ak okresný súd nevyhovел návrhu otca na zmenu spôsobu starostlivosti o maloletého A. neodkladným opatrením, tak podľa odvolacieho súdu, potom vecne správne nebolo možné vyhovieť ani ostatným návrhom otca v rovine uloženia ním navrhovanej zmeny vyživovacej povinnosti a ani styku matky s maloletým. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov dieťaťa ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

33. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

34. Odvolací súd pritom považuje za potrebné zvýrazniť, že jeho závery sú konštatované výlučne pre toto štádium konania a výhradne pre účely rozhodovania o návrhu otca na nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia.

35. Pri zmene podstatných skutkových okolností nie je vylúčené prehodnotenie záverov prijatých okresným súdom, s ktorými sa odvolací súd v tomto rozhodnutí stotožnil, a to i v štádiu pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie.

36. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aktuálne rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje, nepredznamenáva rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré bude vydané po vykonaní náležitého šetrenia a dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu veci.

37. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „...Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

38. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia krajský súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.